

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr.

Különböző az év folytat minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekül árlengedés adatik.

MEGJELENIK MINDEN VASARNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: III. TIZED, BUDAI-UTCZA, 189. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-UTCZA, 186. SZ.

Bélyegdíj minden bejtáradatár 30 kr.

A tiszai-kecskeméti szárnyvasút ügye.

Csendben, minden nagyobb zaj és lármá nélkül, azért mondjuk lármá nélkül, mert manapság a vállalkozók a reklam kedvéért, dobpergetések, nagyhírhók közt szokták munkálataikat megkezdeni — indult meg a tiszai-kecskeméti helyi érdekű vasút létesítésének ügye.

Az előmunkálatokra engedélyt nyert vállalkozó szerényen, követelések támasztása nélkül tette, és teszi meg a szárnyvasút létesítésének előmunkálatait. Az engedélyesnek ezen viselkedése, ezen a reklam hajhászatától ment modora az, mi bennünket arra készített, hogy e helyi érdekű vasút kiépítése mellett szót emeljünk.

Piacunk évekket ezelőtt, mint a környékbeli községek központja élénk forgalomnak, igen nagy látogatottságnak örvendett; 6—8, sőt több mért-földről is hozták hozzájuk, s mi fő, tengelyen. — a környékbeli községek lakói árúikat értékesítették, keresték fel városunkat szükségleteik beszerzése tekintetéből.

A Budapest-zimonyi, majd a lajosmizsei vasútvonalak kiépítésénél e vonalak mentén levő azon községek, melyek addig terményeiket, árúikat értékesíthették, bevásárlásaik eszközlése, szükségleteik beszerzése végett egyedül piacunkra voltak utalva, tőlünk elvonattak.

Azon községeket elvesztettük, s ennek következtében piacunk forgalma csökkent és hogy teljesen meg nem szűnt, az csak onnan van, mivel a Tisza mentén levő községek, Ugh, Kúrth, Sas, Inoka, a két Kécske, Kocsér, még ez ideig árúikat, ha értékesíteni akarják, — ide kénytelenek szállítani; szükségleteik beszerzésére még mindig ide vannak utalva.

Köztudomású, hogy a Szolnok-félegyházi vasút kiépítése iránt a múlt években mozgalom indult meg. Ha

ezen vonal kiépítették, úgy az előbb felsorolt községek, miután az azokat érinti, tőlünk szintén el fognak vonatni, minek eredménye az lesz, hogy piacunknak eddig is már nagyban csökkent forgalma teljesen megszűnik; piacunk megsemmisül, és a helyi kereskedelem, ipar pangását fogja maga után vonni.

Azon kell tehát lennünk, hogy az említett községeket piacunkra nézve el ne veszítsük; hogy a Tisza-zugot piacunknak továbbra is megtarthassuk, az ottani községekre nézve, városunkat központtá, olyan helylyé tegyük, hova a Tisza-zugbeliek szükségleteik beszerzése iránt kénytelenek legyenek fordulni. Ez pedig csak úgy érhető el, ha a Tisza-Ughtól Kecskeméti tervezett vasút, mely mint értesülünk a Tiszától, Lakiteleken, a szikrai erdőn és Szent-Lőrinczen keresztül tervezetik a szab. osztr.-magyar államvasút vonalával az Ürgés alatt kötetik össze, — mielőbb és pedig a mi fő; a Szolnok félegyházi vasútát megelőzve építetik ki, adatik át a közforgalomnak.

Ezeket kivül van még egy más, a jövőt tekintve, — talán sokkal fontosabb nagyobb jelentőségű kérdés is, mi szükségessé sőt kívánatossá teszi a tiszai-kecskeméti vasút mielőbbi kiépítését.

Ugyanis a szikrai járásban levő homokos területek, szőlőskerteknek lenedő kiosztása, már a közel jövőben meg fog történni. A tiszai-kecskeméti vasút kiépítése esetében, mivel az a kiosztandó, illetve eladás alá kerülő földeket érinteni fogja, vagy legalább azoktól nem nagy távolban fog elhaladni, azon földek iránt a vételi kedv fokozódni, azok értéke emelkedni fog. Lehetővé tétetik az, hogy idővel a termelő azon telepről gyümölcsét, szőlőjét, könnyen és olcsón szállíthatja, dobhatja a piacra; mi mindenesetre a várostól oly nagy távolban léte-

teni szándékolt szőlőtelep felvirágzására igen fontos tényező.

Annak tudatában, hogy a kiosztandó földek városunkkal vasúttal lesznek összekötve, — mindenki sietni fog, hogy ott magának földet vásárolva szőlőt létesítsen. Messze vidékről fogják előzönlenni a leteleplők, azon philoxera ment területeket.

De a tiszai-kecskeméti vasút kiépítésével lehetővé tétetik még a Tiszán úsztatott épületfa anyagoknak, köveknek lehetőleg rövid úton és a mi földolog olesón, városunkba szállítása.

Ezen okok azok, mik kívánatossá, de sőt szükségessé teszik e vasút mielőbbi kiépítését. Ragadjuk meg a kínálkozó alkalmat, és azon legyünk, hogy az, ha lehetséges, még az idén kiépíttessék.

Igaz, hogy városunk közönsége a tervbe vett nagyszabású műveletek miatt e vasút létesítése tekintetében pénzületi áldozatot nem hozhat, azonban egyébként a vállalkozó érdekeit, különösen ha azt erkölcsi támogatásban részesíti, előmozdíthatja. S azt hisszük, hogy azt városunk érdekében meg is fogja tenni. —y —e.

Elnöki jelentés

a Kecskeméti Ipari Egyesület 1890. évi február 9-én tartott közgyűlésén.

A múlt évi közgyűlésünkön tiszteletbeli taggá megválasztott nagynevű költőnk azt mondja, hogy amely nép nem tudja megbecsülni ezt a szót: „otthon”, az nem tudja megbecsülni ezt a szót: „haza”. És igaz is van; mert minden nemesebb tulajdonságnak az emberben, minden sikernek, melyet a léteérti küzdelemben felmutatni képes, az áldozatkészségnek, mely háttérbe szorítva a rideg önzést, az embereket egymást segítő barátokká teszi, és az emberből, ha a haza veszélyben van, hőst teremt: az édes otthon volt iskolája.

Az első előnyös, kedvező benyomások a gyermek, az ifjú lelkiületén állandó nyomokat hagynak, s ha elkövetkeznek is ránézve a nem szeretem napok: megmentik őt az örvénytől, az elsüllyedéstől. Sajnos: nem minden otthon nevel ilyen embereket. Hol a durvaság, az önzés, a munkátlanság üttötte

fel fejét; hol a gyermek, az ifjú a rossz példák hatása alatt nő fel: arra nézve az otthon átokká válik, és nagy szerencse, ha a jó tulajdonság az ily egyénben a rossz fölé kerekedvén, együtt a társadalom jótékony hatásával pótolhatja nála azt, amit az otthon tőle megvont, különben az ily otthonból kikerülő egyének csak terhei lesznek önmaguknak, még inkább a társadalomnak.

De bármily helyes irányzója volt is a gyermek és ifjúkori életünknek a kedves otthon, bármennyire megmarad is jelentősége az otthonnak egész életünkön át, — mert hiszen ki az otthont kerüli, megfosztja övét is az otthontól; bármennyire a legnagyobb dicséret ma is, miként volt a rómaiaknál, ha valamely nőről azt mondták: „otthon ült és fogatott”, s a férfi is az otthoniaság mellett fejték ki kellő munkásságot; mégis, ki folyton háza küszöbét őrzi, aki embertársaitól félrevonultan magánosan éli napjait — nem helyesen cselekszik.

Ha egy társaságból már annyian távoztak, hogy nem maradt ott több egyén: volt alkalmunk nem egyszer hallani, azzal hagyta el az illető is helyét: „én bizony ilyen rossz társaságban nem maradok”. Valóban így is van. Ki egyedül él: rossz társaságban él.

A folytonos egyedüllét, a folytonos — hogy úgy mondjam — otthon ülés a férfiakra nézve azt jelenti, hogy lassan-lassan nemcsak embertársai fedelik el őt ismerni, de lassacskán maga is elfeledi magát ismerni.

Aki kerüli embertársait, nem levén módjában magát másokkal összehasonlítani: elfogulttá lesz s tévedésbe jut a saját tulajdonságait illetően is; az ily embernek nincs módjában a haladás eszközeit is megismerni, s ha egyszer mégis kibúvik odújából, s látja a körülötte történeteket: elfogultságában nem tud igazságot bírni lenni se magának, se másnak.

A felvolvasó társaságok, a kaszinók, közművelődési egyesületek, így a mi Ipari Egyesületünk is, arra valók, hogy megvédjék az embert az egyedülaláságtól, elfogultságtól, tényezői legyenek a továbbképzésnek, erkölcsi, mint ismeretszerzés tekintetében akkor, amikor a szülői, az iskolai nevelés már befejezve van, s e mellett a társas együttlét kellemes szórakoztatása által felrészítsék lelki és testi erőinket.

Ahhoz azonban, hogy ezen ezelnak az érintett testületek megfelelhessenek, szükséges, hogy pillanatra se feledkezzenek meg azon kötelességről, melyet erkölcsi minőségük, fontos hivatásuk eléjük szab.

Legyenek szigorúan erkölcsösök eszközeik megválasztásában. Csak lelket és ésszel nemesebb felolvasásokat tartsanak, és ugyan-

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA

A mostoha.*)

II. Felvonás.

12. jelenet. Márton, Gyuró, Juliska.

Juliska. (A házból fehérbe öltözve, fején fátoly és koszorúval.) Rám adták, felöltöztettek, mint egy halottat... most már meghalhatok, nem hiányzik semmi!... A fátoly jó volna szemfödőnek, a nézőkép halottas kísérőnek... éneke búsztatónak, a pap esketés helyett eltemetne, s a lakodalmat helyett pedig halotti tort ülnének... Minden meg van hozzá csak még én élek. (Énekel.)

Jaj istenem mért élek e világban...
Mért nem borul szemfödőre sirhalom?...
Csendes sirában édes volna pihenni,
Ugy sem szabad meg e földön szeretni!...
Jancsi (kívül énekel).

Kis madárka azt eszegeti az ágon,
Látjuk egymást még ezen a világban.
Sirhalom lesz a keblem, ha ráborulsz...
Édes csóktól, szerelemtől majd vidulsz.

13. jelenet. Váltak és Jancsi.

Juliska (határtalan örömmel). Jancsi, Jancsi, édes Jancsi! (hozza szalad s keblére dől).

*) Mutatvány Vágó István, szintársulatunk tagjának, csütörtökön febr. hó 20-án jutalmajátéka alkalmával színe kerülő népszínművéből, melyhez a zenét Nemesszeghy István, helybeli zenetanár írta.

Jancsi (öleli). Kedves Juliskám, csak-hogy újra ölelhetlek.

Márton (a kalapját földhöz csapva). Szerbusz édes öcsém agyagos, csakhogy haza kerülél már egyszer.

Gyuró (ugrálva). Meggyítte a Jancsi, meggyítte a Jancsi!

Jancsi (balsejtelemmel). Juliska, mit jelent ez a ruha, ez a koszorú és fátoly?

Juliska (kibontakozik karjaiból s elfordul).

Jancsi. Ejnye de beléd szorult a szó! Talán csak nem...?

Márton. Hát bizony — izé — Juliska — (félre) Be roskor jöttél!

Jancsi (türelmetlenül). Bátyám, Gyuró, beszéljenek, mit jelentesen ez?

Márton (zavarral). Mit jelentesen? — Már mint ez — a fehérruha? Kelesenyi Matyi... meg a... húgom... Hozott az isten édes öcsém agyagos, gyere csak igyál egy kis bort, tudom abból a jóból. Gyuri te, hozd csak idebb azt az antalgót... igyál öcsém agyagos, a menyit csak tessék, tudom hogy rég nem volt benne részed.

Jancsi (Juliskához). Mért fordulsz el tőlem? Talán nem mersz a szemembe nézni?... Te sírsz? Ezek a könyvek a bánat és nem a viszontlátás örömeinek könnyei?! Az istene kérlek szólj, beszélj, mi történt mióta nem láttalak?

Juliska (sirva). Mi történt? Jaj a szívem —!

Márton. Ugyan édes öcsém agyagos,

ne fakasd azt az ártatlan teremtést, hiszen látod, hogy magával sem bír.

Jancsi. Hát mondja meg bátyám, legyen irtalommal irántam, ne ejtsen kétségbe e bizonytalansággal.

Márton. Bizony édes öcsém kár volt egy kicsit jobban nem igrkezni, mert a mig odajártál, Juliska húgomat Kelesenyi Matyának szánták. Ma lesz a lakodalm.

Jancsi. Oh jaj, bátyám, bátyám meghasad a szívem. (Márton vállára hajtja fejét.)

Márton. No, no öcsém, végy erőt magadon, ne légy gyermek. Gyere no igyál egy kis bort, ez majd megerősít. Hiszen tudod, hogy ez a szegény gyermek nem tehet róla.

Jancsi. Tudom bátyám, jól tudom, hogy honnan tuj a szél, az a gonosz aszszony oka mindennek.

Gyuró. Ság bizom zasszonyok erdögök mindegyik, még Eszátka is (szétéz, nem hallotta-e valaki.)

Jancsi. Szenvetnem ártatlanul mérsért a börtönben, mint egy gonosztevő, s midőn már megtetszett felettem az igazság hajnala és azt gondoltam, hogy annyi méltatlan szenvedésért kárpótol a jövő boldogsága, akkor veszem észre, hogy a fájdalom nagy része csak ezután következik... Ah álnok asszony a szemedbe nézek még! (Indul a ház felé.)

Márton (úttját állja). Mit akarsz tenni?

Jancsi. Ej, hagyjon útamra, majd tudom én, mit teszek (előki úttjából).

Juliska (elé áll, kérve). Jancsi ne menj be, ha jót akarsz.

Márton (más oldalról). Úgy úgy öcsém agyagos, halgass az okos szóra, most fel vagy indulva, olyat találnál elkövetni, a miért újra — —

Jancsi (nyugodtabban). Oh bátyám, jobb is volna, mint így élni szívemben e nagy teherrel.

Márton. Szeretlek Jancsi fiam, de most inkább szeretnék egyebütt tudni, mert hát tudod ilyenkor...?

Jancsi. Nem látják szívesen a magam fajta embert.

Márton. Hát olyan formán.

Jancsi (elhatározva). El is megyek én innen, hogy soha még csak a híremet se hallják... Juliska nem okkall, nem vádolkal, mert vétkézsem vele, ha a te ártatlan szivedet gyánusítanám. Ha az isten nem egymásnak szánt bennünket, hiába erőlködünk, azt meg nem másíthatjuk... Felejts el, verd ki szívedből az irántam való szerelmedet s tedd boldoggá azt, kit nekad az isten rendelt, — én is csak el leszek valahogy, mig a bánat sirba nem visz...?

Juliska (fuldokolva). Igen, elfelejtelek majd, ha szemfödő borul arczomra... ha örök emlékül egy rögtön dobsz a siromba eserében a szívemért, mit nálád hagyok.

Jancsi. Szívem lenne az a rög, mit sirodba dobnék, aztán magam!... (meg-öleli; kívül távoli zene).

Márton. Elég lesz már a búcsúzásból; hallod, már jönnek? Ha így meglátának... tudod a világot sokat beszél!

olyan könyveket adjanak tagjaik kezébe. Csak a jókat vegyék fel tagjaik sorába, mert igaz az a közmondás: „madarat tolláról, embert barátjáról lehet megismerni”, és mert az is igaz mondtok, aki azt mondotta: „mond meg mivel szoktál társalogni, és én megmondom, hogy milyen ember vagy”. Helyiségeiben nem törjön meg semmit, ami csak a legtovábbal is sértene akár a közmondás, akár az illetet, akár azon czélt és irányt, melyet maga elé tűzött, s ha akadna a tagok között, ki ezen kötelességről megfeledezne, kinek erkölcsi élete kifogás alá eshetne, az ily eltérve taggal szemben nem mulassza el szigorúságot éreztetni.

Ezek voltak, tisztelt Közgyűlés, azon irányzatok, melyek egyesületünket a lefolyt évben is vezették, és ennek tulajdonítható, hogy a múlt év folyamán is megmaradt azon a színvonalon, amelyet régebben eloglalt.

A lefolyt évben 10 választmányi ülésen összesen 71 számú határozattal intéztük az egyesület ügyeit. A könyvtárunk javára febr. 9-én megtartott bálunk 31 frt 10 kr. jövedelmezett, melyen új könyvek vásároltattak.

Könyvtárunk az év folyamán 69 kötetből álló 11 önálló művel gyarapodott, s ez idő szerint 1054 kötetet tevő 480 önálló műből áll, melyből 992 izben összesen 1931 kötetet vettek a tagok olvasás végett igénybe. Bírásapénz a könyvtárunk kezébe befolyt 4 frt 95 kr. A folyóiratokra fordított kiadás 182 frt.

A múlt év január 1-én a tagsági díj hátralék 304 frt 50 kr. volt, melyhez hozzáadva a múlt év új nyugták értékét 663 frtot, az összes tagsági díj követelés lett 967 frt 50 kr., melyből évközben leirtunk 88 frt 50 kr. halálózás, vagyontalanság és elköltözés ezimen, befolyt 612 frt; e szerint a mai tagdíj hátralék 267 frt.

Habár nem mutatkozik is hanyatlás a tagdíj fizetések körül: mégis, elejét veendő annak, hogy újra felszaporodjanak a tagdíj hátralékok: javasolja a választmány, mondja ki a közgyűlés, hogy azon tagok, akik 3 félévi tagsági díjjal vannak hátralékban, ha irásbeli felhívásra sem tesznek kötelezettségnek eleget: a tagok sorából kitörölendők, anélkül azonban, hogy az által az addig esedékesé vált tagdíjak megfizetése kötelezettsége alól felmentetnének.

Hátrészvény-köleszt tartozásunk a mérleg szerint 1150 frt; ez azonban a zárlat óta 50 frttal apadt az által, hogy egy kötelezvény egyesületünknek ajándékozottat.

Árvaszéki tartozásunk 700 frt; tehát ugyanannyi, mint amennyi az év elején volt, nem azért, mintha nem törleszthetünk volna, — mert hiszen a népbankban 262 frt 18 krunk van, — hanem azért, nehogy a házalás szükséges javítás avagy átalakítás esetén új kölcsönre szoruljunk.

Bilárd kölcsön tartozásunk az év elején 77 frt volt, ma van 30 frt; e szerint a törlesztett összeg 47 frt.

A összes vagyonunk ez idő szerint 11,434 frt 58 kr., tehát gyarapodott az egyesületi vagyon a múlt évben 166 frt 39 krral. Az 1889. évi január 1-én volt az egyesületnek 201, a zárlatkor volt 218 fizető tagja; azóta felvételtett 18 új tag; így van az egyesületnek ez idő szerint 236 fizető tagja, a tiszteletbeli tagok száma 8, az alapítóké 4, az örökös választmányi tagoké 3; e szerint a tagok összes száma 250.

Tagjaink sorából a múlt év folyamán Bagi Lajos jeles építőmesteren kívül kidült

Jancsi. Többet, mint a mennyi igaz. Megyek bátyám! Juliskám, isten veled, utolsó sóhajtásom a te neved lesz! (megöleli) Eljének boldogul! (el gyorsan).

Juliska (dermedten áll). Elment, hogy soha többé ne lássam, itt hagy a kit szeretek s értem jön, a kitől irtozom... (késébe esve). Mit tegyek hát istenem?... Utána megyek! Jancsi, Jancsi ne hagyj itt, megállj, én is veled megyek (a fátyolt s koszorút letépi, eldobja s el Jancsi után).

Márton. Ne te, ne! Juliska hügom hová szaladsz? Gyere vissza! — Nem is hallgat. Jön a völgyényél! Még jobban szalad. Hallod, gyere csak ígygy egy kis hort. (Nagy hangon). Még erre sem hallgat... mi lesz már no?

Gyuró. Ság jól teszi, én is úgy csinálnék: miért akarják őket kényszereskedni! (Utána kiált). Ucézák! szaladj!

Márton. Hallod-e Gyuró, hanem aztán nem láttunk nem hallottunk semmit, el ne járjon a szád, hadd szaladjanak, tán jobb is így (Meglátja a fátyolt). Nézd no, nézd, még ezt is itt hagyta. (félvező) mit csinálják, hová tegyem, hogy áruolja ne legyen?

Gyuró. Hajjitsunk a kúba bele! Márton. Igaz az! De nem jó lesz, mert nem merül el, valaki könnyen észre veheti a viz színén. (Zene a kapuban). Már itt vannak! Hová dugjam no? — aha, menj csak ide, míg sirodat nem találok. (Zsebébe dugja).

egyösületünk egyik legnépszerűbb alakja: Fényi bácsi, Fényi Antal is, ki hosszú éveken át mint választmányi tag, a legnagyobb tevékenységet és jóakaratot fejtette ki egyesületünk körül; választmányunk, iránta érzett szeretetünk és kegyeletünk jeléül koszorút helyeztett koporsójára. Legyen áldott emlékü!

Méltóságos Horváth Döme úr a múlt évben is szives volt járni egyesületünk részére a „Gyümölcsészeti Fizetek”-et, Koczó Sándor úr pedig „Szigethy Album”-t, „Kossuth Album”-t című két kötetből álló művel gazdagította könyvtárunkat. Fogadják ajándékaikért hálás köszönetünket. Kecskemét, 1890. február 9.

Győrffy Balázs,
e. elnök.

Színház.

Nagyon kevés helylyel rendelkezünk és így tudósításunk is lehetőleg rövidre kell szabnunk.

A Ferenczy pár vendégszereléssel szombaton „Rip van Winkle”, és vasárnap „Tolonez” adatott. Sajnálattalunkra a fentebb jelzett okból rögtön a keddi előadásra kell ugrannunk. Bartók Lajosnak vigjátéka „A méhek” került ekkor színpadra, mint az utolsó bérlet első száma. A darab, eltekintve erőltetett helyzetektől, elég jó előadásával hatott. Polgár Fannyt (Leona) és Szigethy Marit (Viola) emeljük ki először is, de sajnálatunkra nem tehették ezt Bátorossyval, kiből a főúri gavallér (Aurél) nem látszott meg. Krémer jobb Berendy Gyula volt — egy tokkal. A többi szereplők közül meg Timárnét és Pestit említhetjük fel, előbbi a jó szolgabíró, utóbbi San Bacco marquis szerepében, de Olanán az anya, Kányaháznén szerepét halványan adta.

Szerdán, Borbély Sándornak jutalmjátékaul félház előtt adatott „A könyvtárnok”, Mosernek kitűnő vigjátéka. A szegedi színház jeles komikus Föris Pista, a jutalmazandó kedveért lépett fel a czím szerepben. Mondanék is felesleges, hogy ő a felszeg, a világtól távol maradt szobatorudót (Róbertet) igen jól alakította. A közönség mindvégig igen jól mulatott a felszeges kitűnő ábrázoláson. Vetekegett vele Takoray Gibson szobája. E ezen úrhatnám alakot helyesen fogta fel és jól is vitte a néző elé a sok egészséges humor momentumot, melylyel e szerep rendelkezik. A jutalmazandó Borbély az egyik nagybátyát (Marslandot) adta, a másikat (Maedonaldot) Pestit. Játékuk a közönség tetszésével találkozott. Polgár Fanny és Szigethy Mari a „medium” jelenetben fűléstől meg sikítottak, játéku különben a kis nagy-leányok szerepében helyes volt. A két unokaöcs Krémer (az Al-Robert Lothair) és Bátorossy (Harry) játéka megálotta a sarat, bár valami kiemelni valót nem nyújtottak. Timárnét (Sarah) előnyösen kell felemlenünk. Általában a közönség ezen kitűnő vigjátékon, melyet bár több izben volt alkalma láthatni, úgy a helyzetek, mint a jellemeknek fekvő komikum folytán sokat és józúzen nevetett, természetesen tapsolt is.

Csütörtökön, Tóth Antal jeles tragikusunk mutatta be művészetét Eckmann és Chatrian „A Rantzauk”-e. színművében az idősébb főúr. Jean Rantzau szerepében. Közönség jó félházzal volt és a művészt többször reszítette tapsaiban. E tapsokhoz mi is jó szívvel hozzájárulunk; de a naturalismuskak túljátszást a színpad részünkről nem helyeslehetjük. Igaz, hogy ha valamely művészet, úgy a szín-művészetnek kell első sorban naturalistikusknak lennie; és bár nevétségnek tartjuk ha pl. botjések úgy jeleztenek, hogy az elszendvedőhöz a bot hozzá sem ér; mindazonáltal bármily féktelen düböt akar is a színész feltüntetni és oly fizikai s morális következményű megverést, hogy az illető halálos beteg lesz bele: mégis hajánál fogva a színpadon meghurkolt, — mint az ember erkölcsi és szepérékét sértő jelenség legalább is felesleges. Rossi mint Otheló nem fújtogatta Desdemona nagyobb realismussal. Különb, mint mondtuk a művészt ábrázolása kitűnő volt. Bátorossy az ifjabb Rantzauban úgy látszik Tóthot igyekezett másolni, mi azonban vációságos színfalhasogatással lónála. Polgár Fanny Jean leányát Louise-t átmondolva és átérve játszotta; némiképpen Dobó is Florence tanítót, Krémer szerepét sehoggy sem tudta, és e körülmeny a nagy szemre hányó jelenetben szinte kinosan hatott. Elismérjük, hogy szinte képtelenség folyton újabb és újabb darabokat adva azt kívánni színészeinktől, hogy szerepeiket elejétől végig jól megtanulják; ez az 5 munkájuk mellett, mikor reggel 8-tól, d. u. 2-től próbálják vannak, este pedig majdnem kivétel nélkül folyton játszanak, majdnem fizikai lehetetlenség; mégis kell a színésznek anyai érzékének lenni, hogy szerepének leghatásosabb jelenete sikerét ne kockáztassa azzal, hogy teljesen a sugóra tá-

maszkodjék. Legalább az ily jelenetet kellene megtanulnia.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** A törvényhatóság közigazgatási bizottsága f. hó 14-én tartotta rendes havi ülését; melynek lefolyásáról a jövő számban kimerítő tudósítást fogunk adni.

— **A városi törvényhatóság bizottság f.** hó 10-én ülést tartott a melyről törzské miatt csak a következő fontosabb tárgyakat említhetjük fel: A földművelésügyi m. kir. miniszter úr elrendelte, hogy az állami „Miklós” szőlőtelep terméshozamából 6% az amerikai szőlővesszők után a vad és oltott facsemeték után is kiadassék; minélvagy, tekintve, hogy a szőlővesszők eddig szokásos ingyenes kiosztása czélravezetőnek nem bizonyult, utasította a közgyűlés a városi tanácsot, hogy az állami szőlőtelep terméshozamából 6% szőlővesszők, és facsemeték mikénti értékesítésére nézve már a jövő közgyűlésre javaslatot terjesszen be. Az ebtartásról és kutyadáról szóló szabályrendelet jóváhagyván, kihirdtetett s végrehajtás végett a városi tanácsnak kiadatot. Néh. Hornyik János volt főjegyzőnek Seemann Kálmáné úrnő által elkészített arczépe a tanácserebeli arczépek között elhelyeztetvén, az e tárgyanban szerkesztett emelkedett hangú tanácsi jelentés tudomásul vétetett. A gyalogsági lakatnyia tervezetének megállapítása iránt eddig tartott tárgyalások eredményéről jelentés tétetvén, ezen jelentés folytán, a kaszárnya helyének kijelölésé s ezzel egyidejűleg a lajomszisei vasúti állomásának kijelölésé keltett érdekes vitát; mindegyik párt igyekezett a másik pártot kapacitálni, ez a fardtság azonban kárba vesztett s a kaszárnya, illetőleg a vasúti állomás helye névszerinti szavazással döntetett el; ennek eredménye a következő volt: szavaztak 86-an, és pedig 51-en arra, hogy a vasúti állomás a vásári kapuban, 35-en pedig arra, hogy a görög temető mellett legyen; s miután ekként a vasúti állomás a vásári kapuban fog épülni, a gyalogsági lakatnyia az enyves malom tétékán az izsáki út baloldalán fog elhelyeztetni. A délutáni ülésen a napirendre kitűzött ügyek csekély érdeklődés mellett tárgyalattak le.

— **A „Fölölvásó Társaság” f.** hó 22-én, azaz jövő szombaton d. u. 4^{1/2} órákor kezd meg szokásos felolvasásait a ref. főgimnázium nagytermében. A fölölvásások változatosan összeállított programja már megjelent. E programok, melyek az összes fölölvásásokra beelőjegyűl is szolgálnak, kaphatók a helybeli könyvkeresek-ben és a rendező bizottság tagjainál. Az összes fölölvásásokra szóló beelőjegy ára 1 frt, magányig egy fölölvásásra 30 krj. A bójt hat szombatján 12 fölölvásás tartatik. Ez élvezetes fölölvásásokra városunk intelligens közönségének figyelmét külön is felhívni teljesen fölöslegesnek tartjuk azon meleg érdeklődés után, melyet az elmúlt hat év alatt a „Fölölvásó Társaság” működése iránt különösen városunk előkelő, lelkes hölgyközönsége tanusított. A fölölvásások programját különben e helyen is közöljük: I. a ref. főgimnázium nagytermében. (Collegium. I. emelet.) 1890. februárius hó 22-én. 1) Dr. Szécsényi József, takarékpénztári igazgató; Dr. Beliczay Jónás emlékezete. 2) Nagy Ferenc, ref. főgimnáziumi tanár; A szép mostoha. (Beszély.) Márczius 1-én. 1) Hanusz István, főreális kolai igazgató; A virágok kultusza. 2) Virányi Ignác, főreális kolai tanár; Egyetmást a nőről. Márczius 8-án. 1) Fazekas Ferenc, ref. főgimnáziumi tanár; Az ókori isteni tisztelet. 2) Dr. Perényi József, főreális kolai tanár; A lábdivatrol. (Mutatványokkal.) II. A kegyesrendiek főgimnáziumának nagytermében. Márczius 15-én. 1) Szőlgyémi János, k. r. főgimnáziumi tanár; A párisi februáriusi torradalom és annak legközelebbi következményei. 2) Kovács Antal, k. r. főgimnáziumi tanár; Szabadságharcunk költészet. Márczius 22-én. 1) Biró Lajos, ref. főgimnáziumi tanár; A madarak. 2) Dr. Erdélyi Károly, k. r. főgimnáziumi tanár; A népek énekei. Márczius 29-én. 1) Olejovics János, k. r. főgimnáziumi tanár; A római polgár magán és nyilvános élete. 2) Habina János, főreális kolai tanár; Az ember utánzásai hajlamáról. A fölölvásások pontban d. u. 4^{1/2} órákor kezdődnek. A jegyek elárulásától beelőjő összeg iskolai cseleokra fordittatik.

— **A kecskeméti állami szőlőtelep** hivatásáról Jókai Mór, a földművelésügyi miniszterium költségvetésének tárgyalásánál tartott beszédjében a következőket mondotta: „Bátor volnék a t. miniszter urat felkérni arra, hogy azokat a már meglévő szőlőtelepeket — teszem a kecskeméti — méltóztatás megfizetési; ne kétszáz, a két ezer hold legyen ott beültetve, hogy a fillokszera által elpusztított összes szőlőtelepeket magyarországi szőlővesszővel lehessen ellátni, mert azt is tapasztalatból mondom, hogy a Kecskemétről nyert szőlővesszőknek 5%-je

pusztul csak el, 95%-a megmarad, míg a Franciaországból hozott szőlővesszőknek örülhetünk, ha 50%-a megmarad. És ez természetes is, mert az a francia termelő a javát a franciaínak adja, nekünk pedig konkurrensnek oda adja a selejtet és ezt a maga szempontjából helyesen teszi. Amerikai szőlővesszőkkel kell ellátni Magyarországnak a fillokszera által elpusztított szőlőt. Azonban nemcsak szőlővesszőkről van szó, hanem szó van az értelmi kapitalisnak sokszorosásáról, arra nézve, hogy valaki az amerikai szőlővesszőkkel bínni tudjon, hogy azt be tudja oltani, mert hiszen, a mi bort az amerikai szőlőtelek líferál, az nem inni való, — legalább nem a mi kényes nyűnknek. Értelmes ember van most is szép számmal, itt vannak a vinczellérekpedének derek, művelt, szorgalmas ifjak, kell is itt mindannyi és még ez sem elég, megfizeteni kellene a létszámot”.

— **Táncszéty.** A kereskedő ifjak egyesülete f. hó 8-án tartotta meg a Nádorhelyiségekben Dr. Horváth Adam országgyűlési képviselő úr felolvasásával egybekötött táncszétyét, a mely minden tekintetben tényesen sikerült, és méltó folytatásá volt az ifjúság által az előző években rendezni szokott mulatságoknak, melyek szórakoztatás és kedélyességüknek fogva méltán kérdelmek jő hírnevüket és azon látogatottság, melyben a társadalom minden osztálya részéről — sajnos éj a kereskedői osztály kivételével — részesülnek. Az izlésesen diszített teremben már jóval a felolvasás megkezdése előtt díszes és nagyszámú közönség gyűlt egybe. Dr. Horváth Adam érdekes apróságokat olvasott fel „a reklámról”; könnyed modorban tartott fölolvását nem egy izben kacagattatta meg a közönséget, mely nem is késett a felolvasás végeztelétől hálája jeléül élénken megjelözeni a felolvasót. Ezután a társaság rövid időre ketté szakadt; egyrésze a teremben maradt hallgatni a szebbnél szebb darabokból összeállított sétahangversenyt, a társaság másik része pedig a melléktérbe vonult, hol társas vacsora rendeztetett, melyen az első felköszöntőt Hacker Lajos egyesületi elnök mondotta, köszöntést fejezven ki Dr. Horváth Adamnak szíveségéért, melylyel az estély sikerét biztosította. Míg a társas vacsora alatt egymást érték a felköszöntők, ez alatt a nagy teremben az ifjúság is hozzá kezdett a tánchoz és járta, tüzelt, hűvél, kitarással, fáradhatlanul egészen a hajnali órákig. Az emelkedett hangulatú mulatságok mindenki csak a legkellemesebb emlékekkel távozhatott. A négyeseket 68 pár táncoltatá.

— **Halálózás.** Erdősi Imre, a kegyes tanítórend tiszteletbeli kormánysegédje, a helybeli kegyesrendházak csaknem két évtizeden át volt házfőnöke, kit leereszkedő, kedélyes modorúrt városunk nagyja apraja egyaránt tisztelt és szeretett. Nyitrán életének 76-dik, szerzetességének 56-dik évében f. hó 9-én meghalt. A magyar szabadságharc egyik kimagasló alakja Gyuró vitéz tábori papja dőlt Erdősiével a sírba, kinek életrajzi adatait a következőkben foglaljuk össze: Erdősi Imre 1814 november 4-én született Nyitrán s Ausztriából bevándorolt német szülőktől származik. — Eredetileg Poleszni volt neve s ezt később Erdősié változtatta. Gimnáziumi tanulmányait Nyitrán végezte s 1832. szeptember 25-én a kegyesrendiek növendékei közé lépett Privigyén. A filozófát Vácózt, a teológiai részint Nyitrán, részint Pozsony Szent-Györgyön végezte. 1840-ben áldozárrá szentelték fel. Az 1848—9. szabadságharc Selmezbányán találta, hol mint tanár működött; 1849 január 12-én állott a honvéd harcsozok közé. György tábornok január 16-án nevezte ki őt Guyon Richard tábori papjává, s már a január 18—20-iki szélaknai csatában részt vett. E szomorú kimenetelű csatában Schréter Gyula sebesült palatinus huszár ezredet állotta ünfeladkozó odadással. A magyar hadsereg 21-én Ig-lóly vonult ekkor, s ezen útban kapta egy szerzetestől azt a keresztet, melylyel febr. 5-én Branyiszkolnál fényes diadalra vezette honvédeinket. Ig-lólyról febr. 5-én Szepes-Váraljára vonult a magyar hadsereg. Erdősi eloglaltta a neki kijelölt helyet, midőn reedetlet kap, hogy a csata színlényére menjen. Fél 10 órákor hangzott el a jeladás, hogy a magyar hadsereg kivonult Branyiszkol ellen, melynek tetejét Schlick tartotta ágyúkkal megszállva. Erdősi a zolyómi 2 ik zászlóalj élén megindult a hegynek. Erdősi kezében a fészülettel s zsvakkal buzdította derek honvédeit „Utánam fiúk, velünk az Isten”; s honvédeink győztek. A szegedi kivonulás után Gyuró tábornok Eesedi Károly reform. lelkesítő s szavakkal mutatta be Erdősi „neki köszönetben Branyiszkolai diadalunkat.” Erdősi részt vett a kápolnai sállói, komáromi első, verbászi, mosolányi, szőregyi, temesvári és lugosi csatákban. A sállói csata után találkozott Gyuronnal ekkor mondta neki a tábornok, hogy még ma Komáromban ebédelek, mire Erdősi azt válaszolta, „a viszontlátásig”; s csakugyan Komáromban találkozott is a két hős. A lugos

esata után találkozott e két bátor vitéz utójára, itt búcsúzat el örökre egymástól. Guyon Törökországba menekült, Erdősi Debreceunbe került, innen 1849. szept. 12-én Drevenyák Ferencz kir. biztos útlevelel Pestre jött, a hadi törvényszék azonban nem ítélte el; Guyon tábornok családi összeköttetés megmentette őt, bár decz. 30-ig a piaristák társaságában volt letartóztatva. A rend kormánya ekkor Nagy-Károlyba küldte őt tanári minőségben, hol a hadbírósg felmenté itéletét 1850. június 15-én kapt. Előbbi nevét, melyet a kápolnai esata után Szemere Bertalan buzdítására magyarosított meg, felsőbb rendeltre visszavonta, s 1867-ig viselte, midőn új folyosóadására előbbi megmagyarosított nevét visszakapta. 11 éven át tanároskodott részint Temesvárt, Kolozsvárt, Nyitrán és Vácson, hol az újoncz növények promagiszterre volt; 18 évig igazgatta a kecskeméti társaság, melynek az idők kerestül főnöke volt; ezután mint a rend kormánytanácsosa Budapestre jött, itt a rendnek 1880. évben házifőnöki tisztét viselte egy évig. Ez évben saját kivásárgára szülővárosába helyeztette át magát, hol diesteljes életét bevezette.

— **Az Iparegyesület** főelőjáró estélye f. hó 9-én tartatott meg. Az egyesület tágas terme csaknem szűknek bizonyult a megjelentet bogadására, kik közt városunk szellemi munkásai is szép számmal voltak képviselve. Vajda Viktor főreáliskolai tanár „Az ipar, mint a demokrácia tényezője”, Bíró Lajos főgym. tanár pedig „Az én mesterségem” című dolgozatát olvasta föl. Mint a főelőjáró követő felszólalók egyike kifejezte, a főelőjáró urak a megszívni való eszméket igazán pazar bőséggel hintették el a jelen előtt közt. A főelőjárók után többen többször is beszéltek. Beszéd tárgyul többnyire a főelőjáró által felvetett eszmék szölgénye; a felszólalások egytől-egyig igen tartalmasok voltak. Beszéltek a többek közt Nt. Mészáros János, Dr. Horváth Ádám, Dr. Kovács Pál, Kalicza János, Vajda Viktor, Györfy Balázs, Habina János, Végh József stb. Az estélyről, mely csak reggel felé ért véget, bizonyonnyal mindenki olyan gondolattal távozott, a milynek a hasznos és kellemesen eltöltött idő után lepik meg az embert.

— **Műkedvelői színi előadás.** A reform. főiskola ifjúsága f. hó 25-én a színház helyiségében jótékonyozó műkedvelői előadást tart, felerészben a középiskolai tanári gyámegylet, felerészben pedig a helybeli színtársulat javára. Mely alkalommal színe kerülnek a „Kukli prédikációk” és „Az Utazó” című egy felvonásos vígjátékok. A felvonás közt a főiskola ének és zenekarának hangverseny pontjai fogják betölteni. A női szerepeket Katona Mariska, Fekete Rózsa és Fekete Jolán kisasszonyok voltak szívesek elfogadni. Jegyek előre válthatók a végrehajtott bizottság pénztáránál. A t. bérlo urak helyei f. hó 22. déli 12 óráig fentartatnak. Felülhívezetek a jótékonyozó érdekében köszönteni fogadtatnak, és hírlapilag fognak nyugtáztatni. Arany Gusztáv bizottsági elnök.

— **Bücsüzés.** Egressi Nagy László budapesti kir. alügyész, ki a helybeli kir. ügyészséget a szükségesé vált helyettesítéséig folytán már két ízben vezette, f. hó 10-én átazott el városunkból. Az alügyész úrtól, ki itteni tartózkodása alatt előkevény, lekötölező modorraival ismerőseinek és barátainak teljes rokonszenvét és szeretetét nyerte meg, mi is csak a „vizontlátásig” vesznik búcsút.

— **Kecskeméti felolvasás Budapesten.** Hanusz István, főreáliskolai igazgató f. hó 13-án a földrajzi társaságban a Duna egyik oldalmozgásáról érkezett. A folyók medrének idők folytán való helyváltozása kétségtelen; nemcsak a néphagyományok szólnak róla meggyőzően, meg a régi térképek és helyrajzi leírások, de az ásatások folytán eszközölt feltárások is. Minden folyó individuum, az oldalmozgások is ehhez képest mindeniknél nem vezethetők vissza ugyanazon okra. A Tisza tulajdon mellékfolyói elől hátrál, mint érkezéző 1883-ban kimutatta. A Dráva még medre kiképzésével küzd, azért szakgatja, hol a magyar, hol a horvátzlavon területet; hozzá hasonlót tesz, de már nyugodtabban a Lajta. A Duna, Száva, Vág és Garam jobb partjukat vágják, természetesen vízmennyiségük bőségevel arányban, mint helyenkint a parti közetek különböző fokú ellenállása szabályoz. A Duna egész folyásán végig kísér előadó ezt a romboló, építő munkát, mely legyszembőlöbben Vác és Vukovar közt jelentkezik, hol a nagy folyó észak déli irányú és a fővárosan alul laza talajban gazdálkodik; balfélen számtalan elhagyott meder, tölencelát, holt ág (morotva) mutatja csaknem összefüggően a Duna egykori útját, holott a dunántúli vidék még emelkedőben is van, mely mint ok erősen ellene dolgozhatna a folyó nyugotra való törekvésének, de számtalan ponton siker nélkül. Stefanovics, a magyarországi hidrografia avatott ismerője, ezt délkeleti irányú szelek munkájának rója föl eredményül; de vele, szemben kimutatható, hogy épen ez

irányból kap a nagy Magyaralföld legkevesebbszer szelet és ha időnkint föl is lép olyan, nem erősebb az a közönségemél, sőt viharaink inkább jönnek a többi irányból égrirányból. Kivétel az Alsó Duna közvetlen vidéké szened, hol a délkeleti eredetű kossava szél elég gyakori, de ereje Temesváron túl már elhal. Igazabban a föld tenger körüli forgása készíti a Dunát, mint minden folyót, a melynek éjszakkélti pályaszakasza nem hiányzik, hogy jobb partja felé kitérjen. A vasúti síneken is észrevehető ilyen irányban erősebb kopás. A déli féltekén e tümeny ellen irányban nyilatkozik. Az előterjesztésből, mely számtalan adatot sorol föl, kiviláglik, hogy különösen a nagy Magyaralföld öreg Dunája becsületet szerez Baer fiatal (1860-ban kelt) elméletének, mely a folyók jobbparti kitérését a rotatio törvényében alapulnak hirdeti.

— **Helyreigazítás.** A „Kereskedői Casinó” által f. h. 3-án rendezett banketról szóló tudósításunkból tévedésből kimaradt Dr. Schwarz László úr pohárköszöntője, mit ezenel helyreigazítunk.

— **A Mostoha** című népszimnű melyet Vágó István, szintársulatunk intelligens tagja írta, amelyből érdekes mutatványt mai tárcánkban közlünk, csütörtökön, 20-án kerül színe. A darab zenéjét Nemeszeghy István zenetanár szerzette. A darab és zenéje bővelkedik érdekes részletekben és bizonyára legotja a néző figyelmét kötni. E helyen is felhívjuk reá t. olvasóink figyelmét.

— **Halálozás.** Összinté részvételt vetünk a következő gyszejelentést: Szabó Sári férjével Gótsch Józseffel. — Szabó Ilka férjével ifj. Gyenes Sándorral és gyermekeivel: Sándor, Ilonka, Imréné, — továbbá Szabó László — az összes rokonság nevében is — fájó szívvel jelentik felejtethlen testvéröknek, sógoruknak, illetőleg nagybátyjuknak Szabó Árpádnak f. hó 13-án esti 11 órakor, súlyos betegség és a haladokló szentségeinek ájtatos fölvetele után 24 éves korában történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 15-én d. u. 3 órakor foguak a r. kath. egyház szertartásai szerint — nagy esonrárdítéza 96. számú házból — Szent-Háromságról nevezett sírkertben örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szent miséidőleat pedig ugyancsak f. hó 15-én reggeli 8 órakor fog a mindenhatóknak az angyaltombban bemutatattatni. Kecskemét, 1890. február hó 14. Aldás és béke poraira!

— **Lajos-mizei vasút** ügyben a febr. 10-én tartott közgyűlés határozata — így halljuk, többek által fellebbezéstni fog azon okból is, mert a mostani egyezség szerint nem a legrövidebb s így nem is a legelősebb vonalon szándékolták a pálya városunk alá hozatni, holott ha az a görög temető tájékára vezetnék: mintegy három kilométernyi úttal lenne a pályatest rövidebb s jóval kevesebb építési költségbe kerülő, ez utóbbsietben az általunk megajánlott 130 ezer forintól az egész összeg nem is lenne felhasználva, hanem az részben városunk pénztárába maradna. De egyszerűsind — azt is mondják, — hogy e három kilométer útvalon rövidítés még azt is eredményezné, hogy mező- és kerti gazdasági terményeink és állattenyésztésünk produktumai sokkal kevesebb szállítási költség mellett juthatnának Bpest felé, s így a meggazdálkodott szállítási költségtebblet polgáraink zsebébe maradhatna.

— **Ujczozás.** A sorozó bizottság Kecskemét városában 6 nap alatt fogja végezni működését és pedig: március 1-től március 6-ig a következők rendben. Március 1-én Sombaton az A) és B) osztályba tartozó s ennek alapján állítandó egyéneknek kívül azon első korosztálybeliek vagyis 1869-ik évi születésűeknek kell megjelenniök a kik az 1-től 200-ig terjedő sorozásomak alatt vannak felvőve. Március 10-2-ik napja Vasárnap lévén szünet. Március 10-3-ik napján Hefőn, azon 1-6-ig korosztálybeliek kik 201-től 397-ig vagyis ezen korosztályban a legutolsó sorozásig, továbbá azon 1868. évi születésű II-od korosztálybeliek kiknek sorozásma 1-től 50-ig terjed. Március 10-4-ik napján Kedden, azon 1868. évi születésű II-od korosztálybeliek kiknek sorozásma 51-től 409-ig vagyis ezen korosztályban a legutolsó sorozásig van. Március 5-ik napján Szerdán, az összes 1867. évi születésű III-od korosztálybeliek sorozásam szerént; továbbá az 1859. 1860. 1861. és 1862-ik években született póttartalék és honvédség nyilvántartásában álló felmentett hadkötelesek tartoznak a sorozási helyen II-ik Tized 102. sz. „Olvasókör” helyiségén a fentkített napokon már reggeli 7 órakor multhatlanul megjelenni. Végre Március 10-6-ik napján Csütörtökön az idegen hadkötelesek, kiknek állítási izei megérkeztek s állításhoz megidézve lettek, fognak sorozás alá vétetni; ennek befejezése után összehasonlítás és Zárlat.

— **Letartóztatás.** A mult év október havában a fővárosi lapok is hírlil hozták, hogy ifjú Máté László helybeli jónévi ser-

teskerkedőnek Bpesten a népszínházból történt kijövetele alkalmával mily vakmerőséggel és csaknem hihetetlen módon 15000 frt készpénzt a mellénye zsebéből kilopták. A fővárosi rendőrség már a nyomozat kezdeté tisztában volt azzal, hogy itt mistificatio forog fenn. Ez ügyben, mint értesülünk, a kecskeméti központi takarékpénztár ifjú Máté László és társai ellen csalás miatt a helybeli kir. törvényszéknel fejlejtést tett, miután a nevezett pénzintézet több oly gyanús adattal rendelkezik, melyből kétségtelen, hogy a pénz ellopátása csak kobolmány, felültege a hatóságoknak és a jöhömszüleg hitelező pénzintézeteknek. Ifjú Máté László e hó 11-én a vizsgáló bíró által le is tartoztatott, mely határozat ellen fellebbezésel élven, a kir. törvény- a vizsgáló bíró végzését helyben hagyta.

— **A kecskeméti vadászársulat** f. évi február hó 9-én tartotta szokásos évi közgyűlést a városzház tanácstermében, melyen igen kevesen vettek részt. Ez alkalommal Btvi Kiss Ferencz társulati elnök a társulat mult évi működéséről, vagyoni állásáról és tagjai számáról tett kimerítő jelentést; e szerint az egyletnek mult évi bevételei — tagsági díjakból és társas vadászati hasznokból 2.483 frt 18 kr., — kiadásai pedig 1971 frt 38 frt tsznek; az egyleti vagyon jelenben készpénzben, mi takarékpénztárilag gyümölcsözötték 511 frt 80 kr., nyugtákból 180 frt, összesen: 691 frt 80 kr., tagjainak száma 51, ebből 1 tiszteleti, 50 pedig rendes tag, a tagok száma egy év alatt 48-al kevesbedett. Az elnöki jelentés tudomásul vétele, s a pénztárnoknak a számadási kötelezettségek alól lett felmentése után a tisztújítás ejtetett meg; elnökül: Btvi Kiss Ferencz, alelnökül: Dr. Szeless József, ügyesszül: Darányi Ferencz, pénztárnokul: Gyenes György, jegyzőül: Domján István választottak meg közfelkeltással; választmányi tagok lettek: Dragolovics Gyula, Gyulai Antal, Gyenes István, Juhász Gy., B. Kiss Aladár, Lebeczki Gyula, Magyar Pál, Májér János, Dr. Kovács Pál, Mura-közy János, Máthé Sándor, Pacsú Mihály, Patai Sámuel, Szokolai Mihály, Seeman Kálmán és Vágó László erdész. Dr. Kovács Pál indítványa folytán, a mult évi választmányának, az erős megpróbáltatások közt meggyűlés kitartó eljárásért a közgyűlés köszönetet szavazott s azt jegyzőkönyvbe foglaltatni határozta; végül az orvadászok megakadályozása végett a törvényhatóság-hoz benyújtott kérvénynek a közgyűlésen leendő támogatásával dr. Kovács Pál választmányi tag bizatott meg. Mint értesülünk a városi közgyűlés a társulat kérelme folytán azon erdőőrök ellen, kiknek járásában a mult évi vadász idény alatt vadgöd török, hurkok találtak a feyelmly vizsgálat megindítását rendelte el.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A ref. jogakademia polgársága által f. hó 1-én rendezett hangversenynek egybekötött táncestélye alkalmával összes bevétel volt: 261 frt 60 kr., kiadás 146 frt 01 kr. Tiszta jövedelem: 115 frt 59 kr. Ez alkalommal fellépizetni sziveskedtek: Dr. Szeless József 10 frt, Dr. Kovács Pál 7 frt, Dr. Horváth Ádám 5 frt, Lestár Péter 5 frt, Horváth Döme 5 frt, Liptay Pál 5 frt, Papp Sándor 5 frt, Darányi Ferencz 4 frt, Dékány István 3 frt 50 kr., Dr. Szász Béla 2 frt 50 kr., Dr. Szigethy Lehel 2 frt 50 kr., Katona Zsigmond 2 frt, Nagy Imre ügyvéd 2 frt, Vámos Béla 1 frt 50 kr., Györfy Balázs 1 frt 50 kr., Baktay Albert 1 frt 50 kr., Horváth György 1 frt 50 kr., Tóth István tanár 1 frt, Scheiber József 1 frt, N. N. 50 kr., Szegedi György 50 kr., N. N. 50 kr., Sighy Mihály 50 kr., X. J. 10 kr., Zsitvay Béla 50 kr., Kiss János 50 kr. A fellépizetek összege 69 frt 60 kr. Úgy a nemesekből fellépizetőknek, valamint a hangversenyen közreműködő hölgyeknek és uraknak határt nem ismerő farodásuk és buzgalumkért, továbbá a Casinó t. elnökének és választmányának a terem szives átengedéseért, végül mindazoknak, kik a mulatság sikerének előmozdításához bármily kevesé is hozzájárultak, mely köszönetét nyilvánítja a rendező bizottság nevében: Szabó László elnök, Ötvös János pénztáros.

— **Köszönet nyilvánítás.** Virányi Ignác főreáliskolai tanár „Nagyravagyás” cz. társadalmi szimnűve legelső előadása után a tiszta jövedelem egy harmadát köttötte ki a helyben szép sikerrel működő színtársulat igazgatóságánál. E zimen Pesti Ihász Lajos és Dobó Sándor szinzigazgató urak pontos pénztári kimutatással a 35 frt 63/4 krra rügő összeget 37 frtra kiegészítve nyújtották be a főreáliskolai szegény sorús tanulókat segítő egyesülethez. A színház tulajdonosa Özv. Kovács Lászlóné 6 nagysága a részere lentartott 5 jegyet az egyesület rendelkezésére bocsátani kegykedett, fr. Szabó Ferencz, kegyrendsri házfonók úr 2 frt, t. Lévy Antal úr 1 frt fölülhívezést ajándékozott. Mindezekért hálas köszönetet mond a jótékony czél nevében a főreáliskolai tanártestület.

— **Táncpróbát tart** Bodnár Sándor táncmester, ez ideig begyakorlott növendékeivel, melyben a Beretvás-féle szállóban, folyó évi márczius hó első napján. Kezdeté 7 órakor este. Ezen próba, illetőleg vizsga — melyre a meghívók már szét küldettek, — szűkebb körben tartatik ugyan meg, mind a mellett ez irányban érdeklődők ott szivesen láttnak, anélkül hogy a kik meghívóra igényt tartanak, vagy pedig a kik ez irányú működését itt tovább folytatni szándékoztak nevezett tanító képességéről meggyőződni akarnak: sziveskedjenek a rendezést vezető táncmester úrhoz fordulni.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A kereskedő ifjak egyesülete által f. hó 8-án rendezett táncestély bevétele 175 frt 40 kr., kiadása 123 frt 43 kr telt, s mint tiszta jövedelmet 51 frt 97 kr mutathat fel, melyhez felül fizetésekkel hozzájárulni sziveskedtek: Hacker Lajos úr 8 frt, Réh Samu (Bécs) 2 frt; Feuer Jakab, Scheiber József, Kovács Ferencz, Dr. Kovács Pál, Koricsánszky János, Mádri János, Kövály Miksa, Behr Mór, Nemeszeghy István úr 1—1 frt. Gallia Emma úrnő 1 frt, Steiner Róza k.-a. 1 frt, Dr. Horváth Ádám, Holzer Ede, Reiner Károly, Balkányi Vilmos, Hochfelder Mihály, Sárkányi Arnold (Bpest), Grósz Lipót, Vitéz Gusztáv, Vitéz Géza, Fuchs József, F. Sz., Fuchs László, Grünfeld Ede, Sámuel Elek, Deutsch Adolf, Kohn Mór urak 1—1 frt, B. A., és Grünberger József urak 50—50 kr., kiknek az egyesület nevében hálas köszönetet nyilvánít: Behr Dező egyesületi pénztárnok.

— **A „Rongyos Egyesület”** javára a következő adományokat vettük: f. hó 7-én Kriszán Mari kisasszonytól 1 frt 1 kr., 13-án Dunszt-féle vendéglőből egy asztaltársaságtól 33 kr. Fogadják a jöszívű adakozók ezen közlésben az egyesület köszönetét és adományuk nyilvános nyugtáztatását. Kecskemét, 1890. február 14. Fördös Dező pénztárnok.

— **A biblia fordító Károlyi Gáspár emlékszóbrára** a helybeli reform. egyházban adakoztak: folyó hó 9-én délelőtti istentisztelet alkalmával, a perselyekben gyűlt adakozás 12 frt 22 kr., Mészáros János lelkész 2 frt 50 kr., Szappanos Károly s. lelkész 1 frt, Hamar Antal s. lelkész 1 frt, Dékány László 20 kr., özv. Bóbis Sándorné 2 frt, özv. Monori Kiss Józsefné 1 frt, özv. Szarkózi Mihályné 3 drb ezüst húszas, Sántha János 1 frt, Héjjas József egyh. tanácsos 1 frt, H. Tóth Imre 10 kr., D. Kovács Imréné 50 kr., Nagy Lajosné D. Kovács Zsuzsanna 50 kr., összesen: 3 drb. ezüst húszas és 23 frt 2 kr. Együttal értesítetnek az egyház tagok, hogy e kegyeletes czélra szolgáló adakozásaik még f. hó végéig, a lelkési hivatalnál elfogadtatnak. Kecskemét, 1890. február 13. Mészáros János, ev. reform. lelkész.

— **Népmozgalmi kimutatás.** A tiszti főorvosi hivatal kimutatása szerint f. hó 2-től 8-ig született 40 gyermek, elhalt 40 etlen, szaporulat tehát ez idő alatt nincs.

— **A kultusz miniszter és a phylloxera vérs.** Gf. Csáky Albin, vallás- és közokt. ügyi m. kir. miniszter egy a szőlészeti szakértelmet illető leiratot intézett valamennyi megyei kir. tanfelügyelőhez, melyet kivonathban közlünk: „A már országos esapással vált phylloxera vérs elleni védekezésben első sorban fokozottabb szakértelem szükséges, hivatali elődömnök az említett védekezésben a tanítóképződéket és népközlai tanítókat segítségül hívó, 1887-ik évi körrendelet Kapesán, a Baross Károly orsz. gazd. egyesületi titkár szerkesztette „Borászati Lapok” mint a jelzett irányban tanácsadásra leginkább hivatott szakközlöny a phylloxera pusztította vidéken lévő iskolák néptanítóinak figyelmébe ajánlom”. A kultusz miniszter által ajánlott „Borászati Lapok”, mely az ország egyedüli ez irányú szaklapja, s munkatársai az összes hazai szakértők, kiválon és részletesen tárgyalja a phylloxera kérdést. Most a tavasz közeledtével a szőlők újra telepítéséről közöl eredeti gyakorlati tapasztalatokon nyugvó czikkoszorokat.

— **A levélbélyeg gyűjtők** érdekében a következő sorok közlésére kértünk fel: Van szereném tudomásra juttatni, hogy az országszerte jótékony czélra gyűjtött, illetve gyűjtendő elhasznált levélbélyegek részere lögyűjtőhelyet rendeztem be és tisztelettel kérem a gyűjtőket, miszerint a gyűjtött és értékös a fajtájok szerint kiválasztott bélyegket nekem díjmentesen megküldeni sziveskedjenek, megjegyezvén mikép kívánatra a nagyobb mennyiségű bélyegek előzetes becselés után pénzzel is beváltatnak. Kivánatosak egyáltalán a régi magyar, osztrák vagy külföldiek leginkább azonban az 1870—1872. évi magyar levélbélyegek, (fej) továbbá a mostani magyar bélyegkekből az 1 (fekete), 2, 3, 8, 12, 24, 30, 50 krosak, 1 és 3 frtosak; az 5 kros (vörös) magyar v. osztrák, valamint óska bélyegeknek értékök nincs. Kiváló tisztelettel Prohászka B. J. m. kir. év.

